

Winkler Venceslav

Naša kri

Glej, oblak gre za oblakom težkim mimo
in kot trs ograda za ogrado pada,
nam za borbo širijo se pleča mlada:
smo, ostanemo, trpimo in živimo!

Naša kri je črnt cement za vse svetove,
nebotičnike ameriške drži,
v azijskih železnicah ves čas brni,
v Afriki pustoši in gradi gozdove.

Svet je velik in vihar se v njem razlije,
gre čez gore, sahne, v tihi veter splashne,
vse na novo spet iz kraškega skalovja dahne,
kot se sonce skozi zimski mrak prebije.

Griša Koritnik

Ob začetku šolskega leta

Že šolski zvonček spet cinglja:
Podvizaj se, mladina,
bistriti treba bo duha,
krepiti moč spomina!

Za nami je prirode čar,
kopanje in planine,
prešël je sladki čas utvar,
kot vse veselje mine.

Znosimo pod duhovni krov,
kar zbrali smo v naravi,
obliko lično dôbi snov
po umski predelavi.

Pri uku pa nam dobri Bog
svoj blagoslov dodéli:
da znanje reši nas nadlog,
da bomo pravo živeli!

J. Langerholz

Sladkosneda Metka

Letos ajda je cvetela,
pa jo brala je čebela,
sladko strd domov nosila,
z njo se Metka bo gostila.

Ker je pridno brala »muha«,
ajda nam bo dala kruha.
Metka pa bo h kruhu sedla,
mislite, da bo ga jedla?

Z Minko se je že zmenila:
belega ji bo nosila.
Saj ta Metka sladkosneda
črnega ne jé — seveda!